

«Μπήκαμε με όνειρα, ζούμε επιβίτες». Η φράση αυτή, την οποία εξεστράμισε «νεαρός» στην ηλικία και στη Βουλή βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, απαισιώνει γλαφυρά το κλίμα που επικρατεί στους κόλπους της κοινοβουλευτικής ομάδας του κυβερνώντος κόμματος, λίγες ημέρες πριν από την έναρξη των εργασιών της Ολομέλειας της Βουλής, την επόμενη Δευτέρα.

Η φημολογία για τη διαπλοκή της κυβέρνησης με τους επιχειρηματίες και για τη «κλιδάτη» ζωή των υπουργών ήρθε να προστεθεί στην «αίσθηση απαξίωσης» που βιώνουν. «Η παρουσία μας στα έδρανα», λένε, «είναι τυπική, ενώ για να δώμε έναν υπουργό πρέπει να υποβληθούμε στο μαρτύριο της γραμματέως».

■
Του ΠΙΑΝΝΗ
ΑΝΤΥΠΑ

«Πλόκαφαίματα» των υπουργών και τις συγκρούσεις των επιχειρηματιών χωρίς οι ίδιοι (όχι και όλοι βέβαια) να διαθέτουν «ούτε καν πληροφορηση από πρώτο χέρι».

Κοινός τόπος στα πηγαδάκια στους διαδρόμους της Βουλής είναι ότι «κάτι πρέπει να γίνει». Ο πρωθυπουργός οφείλει να πραγματοποιήσει «φυγή προς τα εμπρός και να θέσει όρια στις πράξεις και την ελευθερία των υπουργών του». «Όταν κάποιος με αυτό που λέει και κάνει δημιουργεί πρόβλημα, θα υφίσταται και τις συνέπειες, η ατιμωρησία και τα συγχωροχάρτια δημιουργούν αναρχία», λένε χαρακτηριστικά. «Αν δεν σφίξουν τα ζωνάρια, η μικροδίνη που δημιουργήθηκε μπορεί να γίνει μαύρη τρύπα», εσπομμάινει στον «Ε» παλαιός κοινοβουλευτικός παράγοντας. Ο ίδιος φέρνει ως παράδειγμα «για το τι μπορεί να συμβεί αν ανοίξει ο ασκός του Αιώλου» την υπόθεση του Βασίλη Κεδίκογλου. «Είτε κάτι για τον Λαγερινό και τώρα σπεύδουν πολλοί στο γραφείο μου και μου βάζουν θέμα μεθοδεύσεων του Παρασκευά κατά την κατάρτιση των ψηφοδελτίων. Αμα γίνει η αρχή, δεν μαζεύεται μετά το πράγμα», τονίζει.

Αυτό που εξοργίζει περισσότερο τους βουλευτές όμως είναι ότι καλούνται, στο πλαίσιο των περιόδων στην επαρχία του ζήτησε ο πρωθυπουργός ή

ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

Το παρασκήνιο, τα «πηγαδάκια» και το «μαρτύριο της γραμματέως»

Έντονη είναι η δυσαφορία που έχει αναπτυχθεί στην κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ και ειδικότερα μεταξύ των νέων βουλευτών.

κατά τις επισκέψεις τους στις περιφέρειές τους, να δικαιολογούν «τι πράξεις και τα λεγόμενα των άλλων». Οι περισσότεροι «καταφεύγουν» στα δημοσιογραφικά γραφεία αναζητώντας πληροφορίες και προσπαθούν να συνθέσουν το σκηνικό, ώστε να καθορίσουν τις κινήσεις τους. Με βάση την πρακτική που ακολουθούν οι περισσότεροι, μπορεί να προσδιοριστούν τρία επίπεδα στα οποία εκδηλώνουν τη στρατηγική τους.

Το πρώτο είναι η εγκαθίδρυση σχέσεων «μοισβίσιων εμπιστοσύνης» μεταξύ τους και η άρση «παλαιών παρεξηγήσεων» ή ακόμη και των «μέχρι πρότινος κυρίαρχων διαχωριστικών γραμμών». Στη συνέχεια φροντίζουν να μεταφέρουν «το κλίμα» στους καθ' ύλην αρμόδιους. Κοινωνικοί της δυσαφορίας και του προβληματισμού τους έχουν γίνει ο πρόεδρος της Βουλής Απόστολος Κακλαμάνης, ο γενικός γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου Σωκράτης Κοσμίδης, ο υπουργός Επικρατείας Μιλτιάδης Παπαϊωάννου και ο Α' αντιπρόεδρος της Βουλής Κώστας Γεϊτονας. Εκμεταλλεύονται τέλος τη ρευστότητα του σκηνικού στο εσωτερικό του κόμματος αλλά και τις αναζητήσεις των κορυφαίων, επιδόσεων διαδόχων, εμφανίζονται πρόθυμοι για επαφές με στόχο «τη γνωριμία και ό,τι ήθελε προκύψει». Επιζητούν από την άλλη ενθέρωση μέχρι και την εγκαθίδρυση μόνιμης πολιτικής σχέσης, ώστε να σταθεροποιηθούν και να αναβαθμίσουν στο μέλλον τη θέση και της διαπραγματευτική τους δύναμη. «Όταν ο ρόλος που μας δίνεται δεν μας ικανοποιεί, πρέπει, εκτός από το να ζητήσω από την ηγεσία, να μεθοδεύουμε και από μόνοι μας τη δημιουργία αυτού που θέλουμε. Σύν Αθηνά και χείρα κίνει», λένε χαρακτηριστικά.

Όλα αυτά αφορούν του βουλευτές του «μέσου όρου». Εκουγχρονιστικά ή μη ασκούν με συνέπεια τη καθηκόνια τους αποφεύγοντας τις εξάρσεις και τις δημόσιες διαφοροποιήσεις. Εκτός από αυτούς όμως, υπάρχουν και ορισμένοι οι οποίοι «συμπεριφέρονται σαν βουλευτές της αντιπολίτευσης» αποτελώντας μόνιμο ποσοκέφαλο κυρίως σε ό,τι αφορά στην προώθηση των μεγάλων μεταρρυθμίσεων της νέας τετραετίας (απελευθερώσεις αγορών, αποκρτικοποιήσεις, εργασιακά και ασφαλιστικά).